

Anker Lau, Harald Nielsen og Laurits Pedersen), at det paa Grund af de mange uheldige Virkninger, der følger med en Prisregulering, stærkt beklager, at det stadig er nødvendigt at opretholde en saadan ud over en Kontrol med Monopoler o. lign., og stærkt ønsker at fremhæve, at Forholdene i de sidste Aar og særligt det sidste Aar gennem Pengesaning og andet er ændret væsentligt, og at Marshall-Planen ogsaa i høj Grad vil bevirke en Ændring, saaledes at der nu maa være Mulighed for en ændret Stilling til flere af Prisrestriktionerne og dette formentlig vil være Tilfældet i stadig højere Grad i den kommende Tid. Mindretallet har derfor særlig lagt Vægt paa under Udvalgsbehandlingen at faa dette fastslaaet i Lovforslaget og i Fællesbetænkningen. Endvidere har det været Mindretallet magtpaaliggende at skaffe Erhvervene visse Minimumsrettigheder, og for begge disse 2 Hovedpunkter mener Mindretallet, at der er opnaaet væsentlige Resultater. Det første er naaet gennem Formaaalsparagraffens 2. Stykke. Mindretallet mener, at den fastslaar, at hvor der kan ske en Mætning af Varemarkedet, skal der ikke finde nogen Prisregulering Sted, og finder, at dette maa kunne finde Anvendelse paa betydelige Omraader.

En Minimumsret er naaet derved, at § 8 nu skal danne Grundlag ogsaa for Maksimalpriserne o. lign., og at det er fastslaaet, at Begrebet urimelig Pris efter Bemærkninger, der er tiltraadt af Ministeren, ikke kan anvendes til i Almindelighed at skyde Kalkulationer til Side, men kun kan anvendes paa de Undtagelsestilfælde, hvor en Pris er i aabenbar Uoverensstemmelse med Priserne for tilsvarende Virksomheder. Hertil kommer den erhvervsdrivendes Rettighed til at faa Oplysning om Grundlaget for en Sags Afgørelse i Priskontrolraadet og i Ankenævnet.

Et andet Mindretal inden for Flertallet (Aksel Møller og Weikop) havde ønsket, at der var foretaget saadanne Ændringer i Loven, at man var kommet bort fra et Grundlag for de erhvervsdrivendes Prisberegninger, der ligger otte Aar tilbage, og at man, da det er almindelig bekendt, at største Parten af Handlevirksomheder foretager Bruttoavanceberegninger, klart havde givet Udtryk for, at Bruttoavance- og Nettoavanceberegning var sidestillet, i Stedet for fremdeles som Hovedregel at regne med Nettoavancebegrebet og kun tillade Bruttoavanceberegninger efter Forhandling og Tilladelse fra Priskontrolraadet, endskønt saadanne Forhandlinger som Helhed kun finder Sted ved Fastsættelse af Maksimal-avancer i Henhold til Lovens § 13.

Mindretallet havde ogsaa ønsket fastslaaet, i hvilket Omfang erhvervsdrivende under Hensyn til Omkostningernes